

at undervise i Sang i Folkeskolen, vil det faa stor Indflydelse paa Sangen i vort Folk. I saa Henseende staa vi nemlig ganske sikkert langt tilbage sammenlignet med Tyskland og Svejts, hvor Folkesangen er langt smukkere og mere udbredt end hos os.

Man har ogsaa i Lovforslaget bevaret Skolens Afhængighed af Kirken derved, at Biskoppen fremdeles skal have et vist Tilsyn. Han skal ganske vist ikke længere som tidligere drage rundt paa Visitats, men han har Ret til at samle Børnene fra de ældre Klasser enten i Kirken eller i Skolen og samtale med dem om Kristendommen. Der staar, at han har Ret til det, jeg ved ikke, om der deri ogsaa ligger, at Børnene have Pligt til at møde. Jeg kunde have Lyst til at spørge om, hvad der times Børnene, hvis de udeblive fra disse Sammenkomster. I det hele synes jeg, at Forholdet er overflødig. Der er ingen Grund til at bevare Biskoppens Ret til at kunne samles saaledes med Børnene. For øvrigt er det et Arbejde, der for mange Biskopper er aldeles uoverkommeligt. I et Stift som Sjælland er det f. Eks. umuligt for Biskoppen i nogen større Udstrækning at rejse rundt og føre religiøse Samtaler med Børnene. Jeg kunde derfor ønske, at denne Bestemmelse udgik.

Jeg skal derefter vende mig til de Rettigheder, som Lovforslaget giver Forældrene. De ere ikke store. Det hedder, at Skolekommissionerne skulle vælges af de kommunale Vælgere. Det er altsaa en Betingelse for at udøve Valgret til Skolekommissionen, at man har kommunal Valgret. Det forekommer mig, at man her burde gaa et Skridt videre, saaledes at alle de Forældre, der have skolesøgende Børn, fik Valgret. Der er ingen Grund til, at en Enke, der har Børn i Skolen, skal være udelukket fra Valgret, fordi hun ikke betaler Kommuneskat, eller at en Mand, der maaske har faaet Fattighjælp paa Grund af Sygdom eller Arbejdsløshed eller af lignende Grunde, skal være udelukket fra at udøve Valgret til Skolekommissionen og for øvrigt ogsaa til Skolenævnet. Have vedkommende Børn i Skolen, have de lige saa stor Interesse og kunne have lige saa megen Kærlighed til deres Børn som de, der betale kommunal Skat og have kommunal Valgret. Jeg synes altsaa, at man skulde gaa det Skridt videre og udvide Valgretten til alle dem, der have skolesøgende Børn. Derimod kunde der maaske være nogen Grund til at sætte en Begrænsning med Hensyn til Valgbarheden.

Lovforslaget byder Lærerne, — det indrømmer jeg — ikke saa smaa Fremskridt. Efter de kommunale Love fra 1867 og 1868 ere Lærerne udelukkede fra at kunne indvælges i Skolekommissionen. Mærkeligt nok have disse to kommunale Love haft den geniale Tanke netop at ville forbyde dem, der omkring i Sognene maa antages at have den største Forstaaelse af og Interesse for Skolespørgsmaal, at have Sæde i Skolekommissionerne. Efter Lovforslaget blive Lærerne og Lærerinderne valgbare ligesom andre, for saa vidt de ere i Besiddelse af kommunal Valgret. Endvidere er den Lærerraadsinstitution, som blev oprettet i 1904, nu bleven fæstnet og betydeligt udvidet. Den Gang omfattede den kun Købstadskolen, nu udvides den til ogsaa at omfatte Landsbyskolen, og dette anser jeg for et godt Fremskridt. Endvidere faa Lærerne Ret til som Stand at vælge 3 Medlemmer af Skoleraadet.

Hvis man vil sammenligne det Forslag, som er udarbejdet af Kommissionen, med det, som den højtærede Minister har fremlagt, vil man finde ikke saa faa Forskelligheder, men der, hvor de afvige fra hinanden, maa man efter min Mening betegne Ministerens Forslag som en Forringelse. Der er først Skoledirektionen. Om den havde Kommissionen foreslaaet, at den skulde bestaa af 5 Medlemmer, nemlig Amtmanden, 3 Medlemmer valgte af Skoleraadet og en Amtsskolekonsulent, medens den efter det her foreliggende Lovforslag kun skal bestaa af 3 Medlemmer. Amtmanden er tagen ud og erstattet af Provsten, i Stedet for 3 skal der kun vælges 2 Medlemmer af Skoleraadet, og Amtsskolekonsulenten er ligeledes tagen ud. For Skolens Vedkommende kan det være ret ligegyldigt, om det er Amtmanden eller Provsten, der faar Sæde i Direktionen, de ere sikkert begge lige skolekyndige eller lige lidt skolekyndige. For dem begge vil det være en Biting at sidde i Direktionen; de have deres Embede med mange andre Pligter at passe, saa den Forskel er ikke saa stor. Men hvad der er en absolut Forringelse, er, at Amtsskolekonsulenten er tagen ud, saaledes at det bliver Provsten, som skal føre det egentlige Tilsyn. Dette anser jeg for i høj Grad uheldigt. For det første har Provsten sit Præsteembede at passe, han kan ikke ofre sig helt og fuldt ud for den store og vigtige Gerning at føre dette Tilsyn. Han er heller ikke en Mand, om hvem man kan forudsætte, at han følger med paa det pædagogiske Omraade. Han er en Mand, hvis Kundskaber og Uddannelse ikke forslaar